

ד' אמות של

ב"ה, "הלכה" גליון 100
יב טבת תשס"ה לפ"ק

הלכה

אוי לוי אמי כי ילדהני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרושב)

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

– איתן מושבך ושים בסלע קנד –
אית"ן תני"א, כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף
– שהם שוני הלכו"ת ומשניות –
וכל דיבור ודיבור שיוצא מפיו של אותו תני"א, שמוציא לשם ה' בין בתורה בין בתפלה בין בברכה, בין בכל מצוה ומצוה, מה כתוב בו: "יפרוש כנפיו", אותו נשר, שהוא דיבור שבו ה'!
– ומפני זה "ישאהו על אברתו" –
– ישאהו - כגון "ישא ה' פניו אליך"!
– ומאי "ושים בסלע קנד"?
אלא אמר דוד עליו: "ה' סלעי ומצודתי"!
אף כך תנא שהוא בו הלכ"ה, חזקה
כסלע, שאין פטיש יכול לפוצץ אותה
בכל קושיות העולם, בזה הוא מקנן הנשר

איתן מושבך ושים בסלע קנך (במדבר כד, כא). אית"ן
תני"א תמן קנא דנשרא עלאה ואיהי שכינתא ועלה אתמר
כנשר יעיר קנו על גזוליו ירחף דאינון שוני הלכות
ומשניות.

וכל דבור ודבור דנפיק מפומי דהוא תני"א דאפיק
בין לשמא דידוד בין באורייתא בין בעלותא בין
בברכה בין בכל פקודא ופקודא מה כתיב ביה יפרוש
כנפיו ההוא נשרא דהוא דבור דביה ידו"ד יקחהו ישאהו
על אברתו מאי על אברתו על ההוא אבר דב"נ (ס"א
דההוא נשרא) דביה מצוה ידו"ד אתקרי אבר דשכינתא
ובג"ד ישאהו על אברתו ישאהו כגון ישא ידו"ד פניו
אליך.

ומאי ושים בסלע קנך אלא אמר דוד עליה יי' סלעי
ומצודתי. אוף הכי תנא דאיהו ביה הלכה תקיפא כסלע
דלית פטיש יכיל לפיצא יתה בכל קושיין דעלמא
בהאי איהו מקננא נשרא. וכל תנאים אתקריאו קנים דילה
ובגין דא כי יקרא קן צפור לפניך בארץ מקרה זמנא חדא
כאושפיזא ואכסנאי דאזדמן לפום שעתא בבי אושפיזיה.

(זוהר ח"ג רע"מ פנחס, רלח:)